

Králova ulice, Tišnov

Ulice se táhne na samém konci města Tišnov, je jako řeka s mnoha kamínky symbolizující vysoké paneláky. Většinu času je tu rušno, lidé tu proudí jako pilné včelky, postarší páry posedávají na lavičkách, kterých je tu pomálu, a vzpomínají na staré dobré časy. Celou tu krásu však narušuje silniční ruch, auta a autobusy jezdí hned kolem. Přes silnici za lavičkami lemují okraj města moderní panelové domy, jsou jako hradby, jež nechtějí pustit alespoň kousek přírody k městu a k samotné ulici. Příroda za nimi se zoufale snaží dostat dovnitř, avšak velké betonové plochy na parkování a jí to znemožňují. Domy jsou jako zlí obři, kteří vládou ulici a jejich heslem je pošmournost, smutno a vše dává pocit monotónnosti. Nikde žádná pestrobarevnost.

Na mnoha místech hyzdí ulici odpadky, jakoby chtěli ulici zahubit. I ulice potřebuje dýchat, mít svobodu, být něčím originální. Lidé po ní každý den chodí a ani si nevšimnou, že pomalu umírá pod tíhou odhozených plastů, zahozených papírků a mnoha dalších odpadků. Určitě tu bydlí spousta dětí, které by si rády pohráli na pískovišti, nebo zhoupnuli na houpačce, ale nemají k tomu žádnou příležitost, když hřišť na této ulici je jako šafránu. Řekněte sami, koho by bavilo houpat se na staré zrezivělé houpačce, nebo na oprýskaném koníkovi? Za mou návštěvu této končiny, jsem venku nepotkala ani jedno veselé dítě, i kdyby neveselé, nikde nebyl slyšet radostný dětský smích, nebo výskání. To dodává ulici ještě smutnější nádech.

Snad jedinou útěchou pro ni je malý dřevěný altánek na konci ulice na kopečku u lesa. Přístřešek je jako vytržený z ráje a vsazen do pekla, jakoby někdo vystříhl z hezkého obrázku kousek krajiny a vlepil ji do této ulice. Zde jsem viděla lidi, kteří si povídají bez telefonu. Jsou sami sebou a zajímají se o to, jak se dnes máte, možná proto tahle ulice ještě není ztracená. Ještě má naději na to přežít. Altán je malá jiskřička naděje, světla, záchrany a možná proto by si zasloužil vylepšit, za léta jeho sloužení, už je opotřebovaný. Kéž by zde bylo více aspoň z půlky tak hezkých míst - jiskřiček, aby se celá ulice jednou rozzářila a byla skvostem celého města, aby na ní všichni obyvatelé Tišnova byli pyšní.

Ludmila Hlucháčková, Tercie, Gymnázium Tišnov

